

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-196/18-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja VIP net d.o.o. Zagreb, Vrtni put 1, kojeg zastupa opunomoćenik protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi dostave podataka, odlučujući o tužbi protiv rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-07/18-01/24, urbroj: 376-04-18-1 od 19. travnja 2018., na sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2019.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/18-01/24, urbroj: 376-04-18-1 od 19. travnja 2018.

II. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, dužna je tužitelju nadoknaditi trošak spora u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 60 dana od primitka presude.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem utvrđeno je da tužitelj nije postupio prema odredbi članka 15. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama jer tuženiku nije dostavio podatke određene zaključkom od 23. siječnja 2018., klasa: UPI 344-03/17-11/530, urbroj: 376-04-18-82 (točka I.). Tužitelju je naloženo da u roku od 8 dana od primitka rješenja dostavi navedene podatke, a u slučaju nepostupanja da će inspektor elektroničkih komunikacija izreći odgovornoj osobi novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena nova novčana kazna u dvostrukom iznosu (točke II. i III. izreke rješenja).

Tužitelj prigovara zakonitosti osporenog rješenja iz svih zakonskih razloga. Postupovne povrede vidi u tome da je rješenje donio službenik tuženika (inspektor elektroničkih komunikacija) koji nije za to ovlašten. Citira odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama koje se odnose na nadležnost tijela tuženika te se poziva na praksu ovoga Suda s tim u svezi. Ističe da se zaključcima odlučuje o postupovnim pitanjima, protiv kojih nije dopušten posebni pravni lijek. Također navodi da je u rješenju pogrešno označen zaključak, odnosno da zaključak s navedenim brojem ne postoji. Prigovara pogrešnoj primjeni materijalnog prava odnosno nalaganju dostave podataka o kabelima koji su predmet

ozakonjenja u konkretnom postupku koji se nalaze u dijelovima kableske kanalizacije koji su izvan opsega konkretnog ozakonjenja, što detaljno obrazlaže. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje i potražuje trošak upravnog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbene navode. Ističe da je osporeno rješenje doneseno u postupku inspekcijskog nadzora radi utvrđivanja postupanja prema odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama, a u tijeku upravnog postupka sređivanja postojećeg stanja na trasi kableske kanalizacije na administrativnom području Grada Zaprešića – faza II, koji je okončan donošenjem rješenja tuženika od 30. kolovoza 2018., a protiv kojega je tužitelj pokrenuo upravni spor koji se vodi na ovom Sudu pod poslovnim brojem UsII-403/18. Nalazi točnim navod da je odlučivanje u sporovima o zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture u nadležnosti Vijeća Agencije, međutim ističe da osporeno rješenje nije doneseno u sporu o zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture, nego u postupku inspekcijskog nadzora pokrenutom po službenoj dužnosti, radi nepostupanja tužitelja po zaključku koji je donesen u sporu o zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture. Smatra da se tužitelj pogrešno poziva na stajalište Suda iz presude poslovni broj: UsII-169/16, jer je ta odluka donesena u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora radi plaćanja naknade za pravo puta, o čemu se u ovom slučaju ne radi. Smatra neosnovanim prigovore o pogrešnoj primjeni materijalnog prava te ističe da je utvrđivanje stvarne dužine kabela izrazito važno i nužno iz više razloga, prvenstveno kako bi se utvrdilo stvarno stanje i zauzeće kableske kanalizacije, po kojima se određuje naknada za korištenje kableske kanalizacije. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje osnovanim.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je tuženik, pokrenuo po zahtjevu trgovačkog društva Hrvatski telekom d.d. Zagreb, i u međuvremenu dovršio, postupak ozakonjenja na administrativnom području grada Zaprešića – faza 2, u odnosu na 23 operatora, među kojima je i tužitelj. Radi se o postupku sređivanja stanja kabela koji su u elektroničku komunikacijsku infrastrukturu (EKI) operatora HT-a uvučeni bez sklopljenog ugovora, odnosno plaćanja naknade propisane ZEK-om. U tom upravnom postupku tužitelj je, na temelju članka 16. Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i udruge povezane opreme („Narodne novine“ 36/16.) zaključkom od 23. siječnja 2018. pozvan podnijeti dokaze za svoje navode. Zaključak je donesen na temelju odredbe članka 47. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 57/09.) – dalje: ZUP.

Tuženik se u uvodu rješenja poziva na odredbu članka 12. stavak 1. točka 14. (koja propisuje da su u nadležnosti Agencije inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona), te na odredbe članka 112. i 116. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) – dalje: ZEK. U članku 112. ZEK-a propisane su ovlasti inspektora elektroničkih komunikacija, dok je člankom 116. istoga Zakona propisana mogućnost vođenja upravnog spora protiv rješenja inspektora elektroničkih komunikacija.

Osnovano tužitelj prigovara da inspektor elektroničkih komunikacija u konkretnom slučaju nije nadležan za donošenje osporenog rješenja. To iz razloga što je inspektor elektroničkih komunikacija nadležan postupati samo u postupku inspekcijskog nadzora, o čemu se u ovom slučaju ne radi. Inspekcijski nadzor se pokreće po službenoj dužnosti i provodi u javnom interesu u cilju kojeg se kontrolira provedba zakona. Inspekcijski nadzor se

ne provodi radi kontrole postupanja stranaka u postupku rješavanja konkretne upravne stvari, nego službena osoba koja vodi upravni postupak, u skladu sa zakonom dodijeljenim ovlastima, treba ocijeniti propuštanje stranaka da postupe prema naredbama donesenim u tijeku postupka.

Naime, navedeni zaključak kao postupovna odluka, donesen je u tijeku rješavanja konkretnog upravnog postupka, s ciljem utvrđivanja činjeničnog stanja pa nepostupanje stranke po zaključku ima posljedicu propisanu odredbom člankom 47. stavkom 5. ZUP-a, kojom je propisano da kad stranka nije u ostavljenom roku dostavila zatražene dokaze, a postupak je pokrenut po službenoj dužnosti ili na zahtjev protivne stranke, službena osoba nastaviti će postupak te riješiti upravnu stvar.

Iz navedenih odredbi slijedi da nepostupanje stranke po zaključku kojim se traži dostava dokaza ne može imati za posljedicu donošenje rješenja u smislu odredbe članka 142. ZUP-a koja se odnosi na prisilno izvršenje nenovčanih obveza novčanom kaznom. Navedena odredba pretpostavlja da je izvršnom meritornom odlukom izvršeniku naredena neka obveza koju nije dobrovoljno izvršio. S tim u vezi tužitelj osnovano prigovara kako mu u konkretnom slučaju ni jednom odlukom tuženika nije utvrđena obveza zbog nepostupanja po kojoj bi se moglo odrediti prisilno izvršenje obveze. Zakonske odredbe na koje se tuženik poziva nisu osnova za donošenje osporenog rješenja.

Također osnovano tužitelj prigovara da u osporenom rješenju nije pravilno označena urbroj predmetnog zaključka. Međutim, radi se o očitoj grešci u pisanju, koju tuženik može u svako doba ispraviti.

Slijedom svega izloženog, na temelju odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a, odlučeno je kao pod točkom I. izreke.

Odluka o trošku (točka II. izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavak 4. ZUS-a. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe, a odluka o visini troškova temelji se na Tbr. 23. točka 1. podstavak 2. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.).

Odluka o objavi presude (točka III. izreke) temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 14. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašten službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	10.6.2019. 11:42:54		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/141	376-08		
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3		0	

